

— Синодытъ направиха притурки на този уставъ, рече инквизиторътъ; Църквата на Исуса Христа има найдобрѣ право да продължи дълго на Божественния си Господь.

Жуанъ д' Авила не отговори нищо. Инквизиторътъ са надяше че обвиняемыйтъ отъ отговора си бы са счедъ повинень, но ожиданьето му са осуети и той продължи:

— Брате мой, натоваренъ отъ священната си миссия да водишь и управляшь душытъ чрезъ поученія, защо кло нишь да ты заблудишь като съешъ догмытъ на нововодителитъ? Познавашъ ли че туй е криминално престѣпление противъ Католичеството?

— Туй ли е слѣдователно обвиненіето противъ мене? попыта апостолътъ.

— Туй е престѣпленіето ти, брате мой, или по добрѣ заблужденіето ти, приложи Арбуезъ съ престорена кротость, и пакъ са спрѣ; но и сега апостолътъ не отговори.

— Проповѣдашь че Богъ е добръ къмъ сичкытъ, слѣдоваше инквизиторътъ, и че равно раздава добринытъ си и на праведнытъ и на грѣшнициытъ.

— Туй е проповѣдалъ и самъ Исусъ Христосъ, и го доказа не само съ думы, но и съ дѣлата си.

— Исусъ Христосъ прокле нечестивытъ и еретицытъ:

— Исусъ Христосъ никого не е проклевалъ, преосвещенный; той неукори, не изобличи други, освѣтъ лицемѣрытъ; онѣзи които покрывахъ лошевинытъ си подъ будото на благочестіето, онѣзи, които подъ въшната си строгость кривахъ гнусна безсрамность. Ето кои изобличи Исусъ Христосъ, преосвещенный. А другытъ, заблудены или раскаяны подигна ты на раменѣтъ си, прие ты и ты стопли въ прегрѣдытъ си чрезъ Божественното си челолюбіе.

Народътъ слушаше съ дълбоко умыслианіе; апостолътъ